

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Christum Jesum suisse nummum à Deo Patre percutsum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

CAP V T XXI.

*Malorum patientiâ Christianum, velut
nummum Regis imagine signari.*

§. I.

*Christum IESVM fuisse nummum à DEO Patre
percussum.*

Illa porrò in superioribus non semel memorata Isaiæ lententia, quâ Christum in passione describens, illum tanquam à D. e. o percussum considerar; hanc etiam nobis cogitationem ingerit, quæ fortè non inutilis videbitur, ad malorum nostrorum patientiam consolandam.

Cùm etenim certum sit è divinis litteris, Christum crucifixum esse lytrum & pretium magnum redemptionis nostræ: eum non immerito spectabimus, velut nummum pretiosum & probatum; quo divinæ justitiae repræsentato, grande illud debitum, quod in primo parente contraxeramus, dissolutum est, atque antiquum nomen expunctum, & vera libertas ac vita æterna mortalibus comparata.

Quod si quæras hoc viso numismate: *Cuius est imago Matth. 22.
hæc & superscriptio?* Respondet oīm jam Isaias: *Non est spe-
cies ei, nego, decor: & vidimus eum, & non erat aspectus. Et nos
putavimus eum quasi leprosum, & percussum à DEO, & humili-
atum.* Habet hic numimi imaginem, & quâ ille formâ,
tum etiam à quo percussus sit. Et hæc est superscriptio ejus.
Propter scelus populi mei percussi eum.

Nummus hic ut esset moneta proba, & æterno Patri ut pretium nostrum accepta, percuti debuit & iictu crebro tundi divinæ justitiae manu, in incude crucis; & ja non modo servi formam accipere, sed in virum dolorū & quasi leprosum configurari. Idémq; rursum, non leviter aut ob-
scuris

scuris notis, sed altè omnino, flagitorum, spinarum, & (u-
ferè usus est in nummis nostris) ipsa forma crucis, impre-
sus apparuit; & ita ex omni latere percussus, ut nulla in
eo reperiretur particula, crucis figurā non insignita, hoc est,
doloris aut ignominiae vacua. Quod si ipse Deus in Unigeni-
tus, qui seu formam Dei, seu formam hominis in eo specta-
res, totus aurum erat & pretium, attamen validē à Deo Pa-
tre percuti debuit, ut ista passionis & crucis tanquam publi-
cā & legitimā formā signaretur: quid demum me fieri;
aut quantis me putem, & quād validis afflictionum ierbibus, ut
debitum in modum configurer, esse pulsandum? qui, feni-
instar, vilis & obscurus, tum etiam ad typi divini impressio-
nem durus sum; insuper & aliā formā antē percussus: mili-
ut recudendo reformatōve, eō majore vi, cōq; pluribus
ac repetitis percussibus opus sit; dum veteris hominis effi-
gie opprēsā & abolitā penitus, novissimi Adam imagine,
hoc est, Iesu Christo crucifixo, consigner. Veluti nos quā-
d. Cor. 15. que admonet B. Apostolus: *ut sicut portavimus imaginam
terreni, portemus & imaginem celestis.* Sed hoc ipsum mo-
dō paulo pluribus exequendum est.

§. 2.

*Nos quoque, ceu nummos percuiendos; & eadem cum
Christo imagine signandos esse.*

Quamobrem ut ista commentatio, in rem usūmque no-
strum transferatur; utile erit quae subjungimus, paulo
accuratiūs expendere.

*Primum: cūm etiam unusquisque nostrum nummus
esse debeat, quo cœlum & vita beata comparetur; secundūm:
Serm 64. de dūm quod à S. Augustino, de Regni cœlorum pretio dis-
serb. Dom. rente dictum est: *Res ista tantum valet, quantum est;* u-
Ep. ad Ma- da, & habebis illam: Et à S. Ignatio Martyre in quadam
gratia epistola: *Virum pium esse numisma à DEO signatum:* etiam
aque*